Дела се вреднују према намерама і сваком човеку припада само оно што је намеравао

Преноси се од Омера сина Хаттаба, Аллах био задовољан њиме, да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Дела се вреднују према намери, и заиста сваком човеку припада само оно што је наумио. Па ко учини хиџру (ко се преселио из једног места у друго) ради Аллаха и Његова Посланика, његова хиџра је ка Аллаху и Његовом Посланику, а ко учини хиџру ради неке овосветске користи, или ради жене да је ожени, његова хиџра је за оно за што је наумио.” У верзији код Бухарије стоји: „Дела се вреднују према намерама і сваком човеку припада само оно што је намеравао.”

[صحيح] [متفق عليه]

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, у овом хадису истиче да се према намерама вреднују сва дела, и она која се тичу ибадета (обредословља) и она која се тичу међуљудских односа. У складу с тим, онај ко својим добрим делом жели неки интерес мимо Аллаховог задовољства добиће само то што је наумио без да има награду код Аллаха. С друге стране, ко се добрим делом жели приближити Узвишеном Аллаху, за њега ће бити награђен па чак и ако се радило о нечему свакидашњем, попут конзумирања јела и пића. Након тога, Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, навео је пример како би боље појаснио какав утицај има намера на дела која су по својој ваништини идентична. Наиме, онај ко учини хиџру са намером да постигне Аллахово задовољство, његова хиџра ће бити примљена и шеријатски исправна, и биће награђен због искрености. А онај ко учини хиџру ради овосветске користи, попут иметкa, угледа, трговине или женидбе, неће остварити осим оно што је намеравао, и неће имати никакве награде на ономе свету.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/4560